

[Merete Bjørn Hanssen.]

forhold, der fra alle sider erkendes at være ødelæggende for uddannelse og forskning, når der forligger et alment anerkendt detailprojekt til et musikvidenskabeligt institut i gaden Åbenrå, et projekt, der var optaget på forslag til finanslov for 1967-68 § 27.“

Skriftlig begrundelse.

Musikvidenskabeligt institut ved Københavns universitet har siden 1936 haft til huse i lejede lokaler i Kunstindustrimuseet, i Medicinsk Museum samt i de sidste to år i nogle selskabslokaler i Odd-Fellow Palæet.

I de sidste 10 år er antallet af studerende og lærere blevet omtrent tredoblet, uden at lokalekapaciteten blot tilnærmelsesvis er fulgt med.

Musikvidenskabeligt institut ved Århus universitet, der ikke har halvt så mange studerende og lærere som instituttet ved Københavns universitet, råder over flere og bedre lokaler end København.

Da der hverken synes at mangle projekt eller bevilling til at begynde indretning af et egentligt musikvidenskabeligt institut ved Københavns universitet, må der skabes klarhed over, hvornår lokaleforholdene, der influerer mærkbart negativt på studieeffektiviteten ved musikfaget, kan ventes forbedret.

Formanden: Spørgeren har ordet for at supplere sin skriftlige begrundelse af spørgsmålet.

Merete Bjørn Hanssen: Da jeg skriftligt har motiveret mit spørgsmål til undervisningsministeren om musikvidenskabeligt instituts lokaleproblemer, skal jeg her kun nøjes med at udtrykke håbet om, at også de universitetskredse, der sagligt henleder offentlighedens opmærksomhed på deres problemer, har en chance for at få dem løst. Jeg håber, at ministeren er i stand til at stille en snarlig løsning af lokaleproblemerne for det musikvidenskabelige institut ved Københavns universitet i udsigt, så de ændrede studieplaner ved dette fag kan sikre den hurtigere og påkrævede kandidatproduktion, som det var hensigten at opnå, således at forskningen får rimelige kår at arbejde under.

Undervisningsministeren (Helge Larsen):

Planerne om at oprette et musikvidenskabeligt institut i Åbenrå ved siden af det musikhistoriske museum går helt tilbage til 1958. I 1961 var man nået dertil, at man kunne erhverve ejendommene ved en finansudvalgstilslutning, men derefter fulgte en lang forhandlingsperiode, fordi de pågældende ejendomme skulle kondemneres og nedrives — bortset fra Åbenrå nr. 26, tror jeg det er. Det trak ud til 1966, inden man fik skabt mulighed for at få disse ejendomme rømmet, og rømningen ville i givet fald for nogles vedkommende først kunne ske omkring 1970. Men omtrent på samme tid var tilgangen til musikuddannelsen på universitetet så stor, at man måtte se i øjnene, at det areal, der kunne skaffes til musikvidenskabeligt institut på de pågældende arealer i Åbenrå, var sådan, at man ikke kunne skaffe tilstrækkelig plads på de pågældende arealer; det har medført, at man har forsøgt at finde andre muligheder for at skaffe den fornødne plads til musikvidenskabeligt institut. Det lader sig formentlig ikke gøre i nærheden af eller i hvert fald ikke så nær ved musikhistorisk museum, som tanken oprindeligt var; man er i øjeblikket i gang med forhandlinger om erhvervelse af en ejendom, der har den tilstrækkelige kapacitet, og jeg håber, at vi inden alt for længe vil kunne have afklaret dette problem og dermed vil kunne skaffe bedre vilkår for musikvidenskabeligt institut.

Merete Bjørn Hanssen: Jeg takker ministeren for svaret, men vil gerne spørge, om der kan oplyses noget om, hvorvidt det vil tage længere tid at realisere den nye plan end det projekt, man oprindeligt arbejdede med.

Undervisningsministeren (Helge Larsen): Det håber jeg ikke, men sige noget bestemt om det er jeg ikke i stand til. Jeg kan dog måske sige så meget, at hvis man kan erhverve en ejendom, der kan indrettes til musikvidenskabeligt institut, så skulle det kunne gå hurtigere end realiseringen af den oprindelige plan, der forudsatte erhvervelse af ejendomme og derefter deres rømning og nedrivning og endelig opførelse af nye bygninger.

Hermed sluttede spørgsmålet.